

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÁTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK
raklamációk és hirdetések a kiadó
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Papiros világ.

(V. J.) Papiros világot élünk. Nem az ember számít, hanem a diploma. Lehet valaki rátermett, tehetséges ember, ha nincs oklevele, ajtót mutat neki a bürokrácia. Az élet már sokszor rácsfolt a jeles, kiváló diplomákra. Eminens tanulók lettek szürke emberek, gyöngé, közepes tanulók bontakoztak ki fényes tehetséggel később, kikről egy egész világ beszélt. Mikszáth Kálmán igazolta: hogy nem mindig a jeles tanulókból lesz ünnepezt ember, Szerényi József példája bizonyítja, hogy diploma nélkül is megállhatja az ember a helyét.

És az a sok előkelő állású férfi, aki a régi világban jutottak hivatalhoz, dekorumhoz, iskolázás, diploma nélkül, ezer esetben bebizonyították, hogy éles jogi diszinkciójukkal különből betöltik ma is állásaikat, mint akiket most abszolválnak az egyetemen. Mert ennek megvan az oka is. A papiros világ magával hozza, hogy olyanok is túlekednek az Alma Mater kapuin, akiket a szülői parancs kényszerít a könyvekhez, az iskola padjai közé. Az a sok kedvelen fiú: aki csak azért jár iskolába, hogy majdnem kiházelja a diplomát, a kényszerített pályát se tölti be kedvvel, becsülettel. Az a sok kegyelemből átengedett ember akít áthuztak a középiskolában, egy más speciesét is meg-

teremtette a diploma gyártásnak, azt nevezetesen: hogy a jobb módúak szellemi proletárait nevelljük. A szegénysorsu telietéses fiú leckepez hián kénytelen iskoláit abba hagyni, a gazdag fiú ismételhét, instruktorkat tarthat és előkelő rokonság befolyásával még diplomát is kicsikarhat.

A túlekedő ifjak serege pedig nagy és apasztotta a hivatali állások számát. Így történik meg az az eset, hogy amíg előbb kevesebb szám ment iskolába diplomáért, kevesebb képzettséggel lehetett ekzsztenciát biztosítani. Ma már ott tartunk, hogy a kaulautól, levélhordótól követeljük a négy középszály elvégzését s mivel csak a papiros képesít állások betöltésére: sok állást olyanok töltenek be, akik kedvellen jártak iskolába, tisztán csak a papirosért kinlódtak, ennek megszerzésével könyvet, tudományt sarokba dobtak.

Nem mondjuk, hogy a diploma értékét le kell szállítani: csak azt támogatjuk, hogy diploma szerzéshez ne engedjünk olyan nagyszámu elemet. Ne engedjük meg különösen az alsó osztályu tanulók többszöri osztályismétlését, ha pedig a felsőbb osztályokba dukottak fiaink, ott már ne magolást, hanem értelmet kívánjanak a professorok.

Ha pedig az élet beigazolja, hogy valaki valamely állás betöltésére hivatott, a rideg paragrafusokon túl helyezzük azt az

embert abba a pozícióba, hol a köznek javára szolgálhat. Lám Brenner Antal a kovácsházi igazgató is beigazolta, hogy diploma nélkül Csanádvármegye tanítószágnak volt a dísz. Hogy huszonöt évi becsületes működése után most, mikor kiderült, hogy jogosult oklevele nincs, el nem csapták, be nem zárták, az minden jó érzésű embert megnyugtat, mert bizonytal vannak tanítók kitűnő oklevéllel, akiknek munkája egy hajító fát sem ér.

Brenner Antal akkor se lesz különib tanító, ha egy év mulva azt a kötelezett oklevelet megszerzi. Félünk, hogy ha majd a kezében lesz a papiros, lelohad a lelkesedése, mert azért a papirosért akarták tönkre tenni.

Az eseten pedig gondolkodjunk. Ne a papiros becsüljük olyan nagyon: hanem a tudást, a képességet, a munkát. A papiros sokszor hazug dokumentum, az értékes munkának pedig látszalja van.

A munka világa legyen ez a mi korunk: ne a papiros világé. Papirosból már annyi van, hogy azok se dolgoznak, akik kezükben diplomával nyertek el dekorumokat.

A munkát kell tekinteni elsőnek, hogy annak a papirosnak is nagyobb legyen a tekintélye.

TÁRCZA.

A galambosi követjelölt.

Irtá: Lord.

Az a mindennapos história esett meg Kőlcson Ádámmal, amiért nem kell a világ végére menni, hogy párjára leljünk. Feleségül vett egy leányt, akinek az apja tízezer pengő forintot ígért, de csak ezret adott s abból is a kelengyét, meg a butort vásárolták össze.

Nem is bánta ezt Ádám bátyánk, mert szerette a feleségét és egyetlen szál ruhával is magához vette vő'n, ha nem arra a tízezer forintocskára alapította volna jövőjét, amelyet — nem kapott meg.

Valami találmányt forgatott a fejében, melynek segítségével a villamos (ha megáll?) nem gázolja el az öngyilkosjelöltet. Ehez kellett volna a felesége hozománya.

Házasságáig ellátták valahogyan kölcsönökkel a jótékony hitelszövetkezetek, de házassága után — mikor már nem volt képes a régi kölcsönöket ujjakkal fedezni — minden hitele kimerült.

Ádám önértetes ember volt és világért

se tett emiatt párjának szemrehányást; magát okolta, hogy miért foglalkozik olyan találmánnyal amihez pénz kell! Jó szerencse, hogy ekkor került olyan helyzetbe az ország, mikor honatyákra lett szüksége: Ádám egyet gondolt és felcsapott képviselőnek. Galamboson vala neki két nagybátyja, meg egynéhány ismerőse, akik kétséggel vállalták az ajánló férfiak fontos szerepét.

Innen-onnan összekaparintottak egy-egy háromszínű lobogót és Kőlcsonbe (csaknem kis k-val irtam) vetelt bizalommal mázolták rá a galambosi követjelölt ingerlékeny nevét.

Ádám boldog volt és már el sem tudott válni attól a gondolattól, hogy híres, nevezetes Galambos városát ő fogja a t. Házban képviselni.

Az ottani takarékpénztár kezes nélkül folyósított neki 100 koronát, amelynél kellemebb meglepetés igazán nem érhetette a jelöltet. Örömmel mutogatta a rengeteg pénzt bizalmi embereinek és szentül meg volt győződve, hogy most már ki sem tudja Galambos megbízó levelétől megfosztani.

Az ujjászületés prespektívája rajzolódott szeméi elé; repeső szívvel gondolt kis feleségére, akinek már lesz konyhapénze és aki

nem fog többé a fűszeresnek, meg a tejeknek adós maradni. Maga előtt látott egy bájos utcai lakást, ahol bájos szobacicus ugrál a szabályosan kirakott parketten és ahonnan csábító pástétom szaga árad szerte mindenfelé . . .

Otthon ezalatt Ádám felesége epedve várta míg férje víziói realizálódnak; miután azonban a galambosi választás napja csak a következő hétre volt kitűzve, olyan forrást keresett ahonnan leggyorsabban és legmegbízhatóbban értesül a dolgok minden mozanatáról és eredményéről.

Úgy gondolkodott, hogy legokosabb lesz, ha e célból megismerkedik azzal a nyírott bajszu, hosszú haju újságíróval aki a szomszédban lakik és aki mindenkor igen szives pillantásokkal fogadta.

Tudta, hogy így estefelé szokott hazatérni. Kikönyökölt az ablakára és leste a vágott bajszu zsurnalisztát. Jó csomó újságpapírral tele rakta a széles párkányt és olvasást szinelve, lopva tekintett a homályos távolba.

Szinte váratlanul toppant elébe a borzalmas haju szomszéd. Fűtűrésze nyomta a kulcsot ajtajába és anélkül, hogy észrevette

A drágaság.

Az aktuális gazdasági problémák között legégetőbb mely ma, ugyasólván, mindenkit élénken foglalkoztat, a drágaság kérdése. A közigazda érdekes jelenséget lát benne, a szegény aggodással néz a jövőbe, a középosztály korlátozza igényeit, a gazdaságpolitikai ellenfelek pedig fegyvert kovácsolnak belőle a másik leküzdésére vagy meggyanusítására, — közben pedig az árjegyzékek folytan emelkedő irányatról számolnak be.

A drágaság kérdése olyan csomó, melyet sokan akarnának megoldani s a legtöbben még csak jobban összebogozták. Mert a drágaság nem egy és nem két ok szüleménye, a drágaság problémája a legkomplicáltabb rejtvény, melynek megfejtéséhez mindekenélőtt — objektivitás szükséges. Az objektivitás pedig ritka erény. Nemcsak nálunk, hanem egyebütt is. Agráriusok és merkantilisták, munkások és munkaadók mind a maguk szemüvegén nézik az áremelkedés fejlődését s egyedül az ellenfélben keresik a ható okot.

Az agráriusok a közvetítő kereskedelmet okolják a drágaságért. Sok kézen fut át az áru, míg a termelőktől a fogyasztóig jut. Ime, a drágaság oka! Rövidítsük meg ezt az utat s nem lesz drágaság.

Az iparos már nem a kereskedőben látja a baj okát, hanem elsősorban az agrár vármok hatásában. Ez a meggyőződés különösen Németországban általános és a német statisztikusok megcáfolatlan módon mutatják ki, hogy az iparos Németország mekkora áldozatot kénytelen hozni azért, hogy a német földbirtokos magasabb földjáraadékat huzhasson. Kimutatják, hogy egy hat tagból álló család a szabad kereskedő Hollandiában 21 márkáért vásárolhat annyit, mint Németország idaros vidékén, 18 márkáért.

Franciaországban is éget a kérdés; a franciák vezércikkében foglalkoznak a kérdéssel. Szerintök az a legfontosabb kérdés, hogy vajon állandó avagy csupán átmeneti jelenséggel állunk-e szemben s adatokkal

bizonyítják, hogy a mai drágaság — legalább a legtöbb cikkben — az utolsó évek természetviszonyaiból folyó és muló jellegű átalakulás.

Azok, akik az utolsó harminc év átalakulását teszik megfigyeléseik tárgyává, többnyire meglepődnek róla, hogy 1880-tól 1900-ig az előző évtizedekhez képest jelentékeny árcsökkenés volt észlelhető.

Amíg 1908-ban a buza ára még alig emelkedett túl az utolsó 20 év árainak átlagán, 1910-ben hirtelen 28.25 frankra szökött.

Franciaországban a liszt mellett fontos a borkak ezen, ugyasólván, általános élvezeti cikknek — oly nagyfokú drágulása, amilyen csak a filloxera pusztításának idején volt észrevehető. Természetesen ez is csak átmeneteli felenség, mert hiszen nem régen még tultermelésről panaszkodtak a délvidéki szőlős-gazdák s félték, hogy a hihetetlenül alacsony árak mellett sem tudnak túl adni boraikon.

‘Az egyetlen cikk, melynek drágulása, nem muló, hanem állandó jellegű, a hús. Ennek oka, hogy a munkások életmódja a bérek javulása következtében emelkedett, s ezáltal a husfogyasztás sokkal általánosabbá vált.

Ime a drágaság problémája francia megvilágításban! Látjuk tehát, hogy e baj nem speciálisan magyar, hanem nemzetközi s mindenütt egyforma erővel üti fel a fejét. Ami speciálisan magyar jelenség, az nem a drágaság, hanem a kereset hiánya, ami a drágaságot érezhetőbbé teszi. Az állam által eltartottak nagy száma erősen sanyli a drágaságot s ugyancsak nehezen viselik el azok, akik vállalkozási hajlam és alkalom híján nem játszanak aktív részt a termelésben.

Ha az uralkodó drágaság nagyobb munkásságra ösztönözné azokat, akik régi jóvedelmükből a megváltozott viszonyok között nem tudnak megélni, ha kereső pályákra szorítaná azokat, akik na lenéznek a nem uri munkát, ha termelésük megélénkítését eredményezné, akkor csakhamar nem vennők észre a drágaságot.

H I R E K.

„Szécsényi Hírlap”

1910. október hó 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 K. — fill.

Fél évre 4 K. — fill.

Negyed évre 2 K. — fill.

Egyes szám ára — 16 fill.

Felkérjük mindazon tisztelt előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal hátralékban vannak, hogy azokat a csatolt utalványon kiadóhivatalkunknak megküldeni sziveskedjenek.

Kinevezés. A magyar királyi belügyminiszter Lengyel Rezső endrefalvai körjegyzőt a lugosi kórház ellenőré nevezte ki. Bár sajnáljuk Lengyel távozását körünkől, kinevezetésén, mely részére előléptetést jelent, örvendünk.

A magy. kir. igazságügyminiszter Szűcsy Lajos kir. járásbirósági jegyzőt, a szécsényi kir. járásbiróság mellé kirendelt ügyészi megbízott állandó helyettesévé kinevezte.

Mógrádvármegye özi rendes közgyűlését f. hó 15-ére tűzte ki Prónay Mihály főispán. — A közgyűlés tárgyait előkészítő állandó választmányi ülés f. hó 14-én lesz megtartva.

A gazdag tárgysorozatot főlöszlegesen tartjuk ismertetni, mert az az alispáni jelentéssel együtt minden bizottsági tagnak megküldetett, csupán annyit jelzünk, hogy ez a közgyűlés egyike lesz a vármegye legnépesebb közgyűlésének, aminek oka, hogy a rétsági főszolgabírói állás betöltésével előreláthatólag több állás kap új tisztviselőket. — A közigazgatási bizottságban 6 állás vár betöltésre. és azonkívül is több fontos bizottság lesz kiegészítve, avagy újra választva.

Szerkesztői változás. A „Losonci Ujság” felelős szerkesztője Gellén Endre — mivel csak egy évre vállalta a felelősséget — ezen tisztéről lemondott. A pártvezetőség egyhangulag dr. Vályi Béla losonci ügyvédet választotta meg.

volna a derékig kikönyöklő menyecskét, saját énjével vonult szobájában.

Bántotta ez. a hírt szomjazó fiatal asszonyt. Sokat jelentő köhécseléssel fordult az élő hírlap felé és kecses mozdulattal dobta le a párkányon szerte halmozott újságpapírt.

A pattanársra csakugyan figyelmes lett a fiatal ember. Kibandukolt a folyosóra és cigarettet füstölze bámult az égboltra, mintha legalább is a sixtusi templom menyezetének renoválásával lenne megbizva.

Kölcsönné összeszedte köhögési tudományának egész tárházat: Félsiker: a hírlapíró csak egyik szemét vetette reá. Maga elé emelte az újság apróhirdelésekkel telt oldalát. Ez hatott. A következő pillanatban a papír már a fiatal ember kezében volt.

— Nagysádnak van számáráköhögése?

Az asszony elpirult. — Nem a kutyuskám hűlt meg és az köhögött.

— Ah kutyája is van?

— Igen, de most a másik szobába küldtem aludni. A férjem . . .

— Az is a másik szobában van?

Ebből a kérdésből észrevette Ádám felesége, hogy a kérdező tisztában van azzal,

hogy az a másik szoba csak a holdban létezik.

— . . . a férjem nincs itthon, de nagyon sajnálja, hogy önnel nem beszélhetett.

— Hogyan ő ismer engem?

— Igen, úgy látásból. Azt szokta mondani, hogy milyen jól tudna zongorázni, ha olyan hosszú haja volna mint magának!

— Kedves ember lehet!

— Csak hogy ebből bajos megélni.

Az újságírónak tetszett a felelet. Bizonyos volt benne, hogy ismét olyan asszonnyal áll szemben, kinél igen gyakran beáll az a pillanat, mikor szivesebben foglalkozik bárkivel, mint a férjével. Nem azért talán mert a férj egyénisége nem tudja eléggé magához kötni, de mert az, mint családfentartó nem képes annyi jólétet, kényelmet feleségének biztosítani amennyit az megkíván.

Erős ostrom alá fogta az asszonyt. Hosszu párbeszédében bocsájtkozott vele, sőt azt is szivesen elhallgatta, mikor a menyecske — hasonlattal akarván előállni — legéktelenebb ellentétekbe keveredett. Mosoly nélkül fogadta ama megjegyzését, hogy ha az újságot kezébe veszi először a párti cédulákat, meg a házassági híreket szokta el-

olvasni és nem ütközött meg azon sem, mikor Kölcsönné apodiktikusan kijelentette, hogy a legnaggyobb tragika a világon Duse — Elemér.

Álló-hétig csaknem elvállhatatlan volt a toll, meg a seprő, ahogy röviden a zsurnalisztát és a fiatal asszonykát nevezhetném. Rendkívül megvoltak egymással elégedve, mert előbbi igen pontosan teljesítette hirschológó kötelességeit, utóbbi pedig különösen jóindulattal fogadta azokat.

A bizalmas egyetértést a galambosi választás napja zavarta meg, mikor Kölcsönnének véletlenül eszébe jutott, hogy — férje is van. Talán sohase lepték el iránta oly barátságos érzelmek mint e napon. Előtte lebegett egy szelid arcu jóképű és hosszú bajuszu bácsi, aki — mig ő édes sommittevéssel tölti napjait — korra reggeltől, késő estig futkos, kiabál, valami kicsinyke falu sáros utcáin. Szeretett volna segíteni neki, oldala mellett lenni és verbuválni a szavazókat, buzdítani a korteseiket . . . Később gömbölyű kupolateremben látta férjét, amint éles gesztusokkal kísért gyönyörű szűzbeszéde után, nem győzi fogadni az üdvözlők tömkelegét . . .

Öngyilkosság. Láng Máté honvédszázados nógrádmegyeri birtokbérlő f. hó 8-án reggel 7 óra tájban szolgálati revolverével szájába lőtt és azonnal meghalt. Halálának oka nagyfokú idegesség. — Özvegyet hagyott hátra. Holtestét Szabadkára szállították a hol a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. A megnyerő modoru százados halála általános részvételt keltett.

A halálesetről a család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Láng Máténé sz. Mucsy Anna mérhetetlen fájdalomtól megtört szívvel jelenti úgy a maga mint az összes rokonság nevében, hogy a felejthetetlen férj, fiu, vő, sógor, szerető rokon Láng Máté m. kir. honvéd százados folyó 8-án életének 41, legboldogabb házasságának 11-ik évében elhunyt. A megboldogult hült tetemei folyó hó 9-én Nógrádmegyerben fog megáldani s Szabadkán a családi sírbolthoz f. hó 11-én fog örök nyugalomra tétetni.

Nógrádmegyer, 1910. október 8-án.

Áldás, béke és soha nem múló szeretet kísérje drága halottunkat!

Ártézi kut Balassagyarmaton. Balassagyarmat előljárósága és képviselőtestülete dícséretes buzgalommal karolta fel az ártézi kut ügyét, és így már csak hónapok kérdése ezen fontos közegészségügyi alkotás létesítése. —

A vállalatot a Lapp féle jónevű kulfuró részvénytársaság kapta meg és ma már a szerződés megkötésénél tartanak úgy, hogy a forási munkálatok f. év november első napjaiban megkezdődnek.

Közöljük e hirt abban a reményben, hogy talán a mi előljáróságunkat is meg szállja a buzgóság és szintén megteszi a lépéseket az ajánlattevés kiírására, amit már hónapokkal ezelőtt meg kellett volna tenni-e.

Értekezlet. A tervezett Hatvan-szécsényi vasut ügyében f. évi október 16-án d. e. 10 órakor az érdekeltség Szécsény város tanácsstermében értekezletet tart. Tudvalevő, hogy az alsó vónalrész Bujáig, esetleg Ecsegig garantálva lévén, ezen szécsényi

Jóleső horzongás futott rajta keresztül és valódi negyságos asszony eleganciával elmélázva tekintett ki a zöldes ablakon.

Amint távirattal jelezte, Ádám az esti vonattal tényleg hazajött. Olyan állapotban volt, mint az oroszán, amely szégyenkezve huzza be farkát, mert ugrást tévesztett.

A sok csalfa ábránd: a konyhapénzt, a szobacicus, az utcai lakás mind semmivé lett... Ha most még felesége haragja is reá zujul?

Lábujhegyen osont a szobába Az asszony ott ült az ablaknál és rózsás ujjaiával tompa dobszót utánozta a poros üvegtáblán.

Ádám félve köszöntötte:

— Itt vagyok kis szívem, be rég nem láttuk egymást!

Kölcsonné a férje komor ábrázatára nézett!

— Te is elbuknál?

Ádám nem válaszolt, csak szomoruan bólintotta a fejét.

Az asszony peoig, lassan hozzá vándorolt, melankolikusan karjaiba dült és fagyolozott bűnbánással sóhajtott:

— Legalább most már — ketten vagyunk!

értekezlet lesz hivatva a felsőrész megvalósulása felett dönteni s így kívánatos, hogy azon minél számosabban jelenjenek meg.

Az új varbói plébános. A megüresedett varbói plébániára a hercegprimás a sok pályázó közül Karkec Alajos pilismaróti plébánost nevezte ki, aki mint kiváló egyházi író és szónok szerzett magának jó hírnevet.

Új Selymochányai Hatilap címen, teljesen független programmal, folyó hó 6-án új hetilap indult meg.

CSARNOK.

A tengerparton.

Írta: **Bilkei Ferencz.**

(Folytatás és vége.)

Hárman-négyen uszlunk egyszerre feléje és addig kergettük, míg végre sikerült elcsipni. Egy jól bedugaszolt, üres üveg volt lekötve és lepecsételve.

Diadallal vittük ki a partra s elhatároztuk, hogy az egész társaság közös zsákmányának tekintjük s valamennyiünk jelenlétében bontjuk fel.

— Mi lehet benne? — persze ez volt a legelső kérdés.

— Mindenesetre hajótöröttek dobták a vízbe, Valahol az Oceán közepén a tenger összetörte a hajót s akik rajta voltak, ebbe tették bele hucsuirásaikat.

— Istenem! Szegények — sóhajtott az egyik utitárs.

— Talán egy családapaé, akit otthon apró árvák s hűséges felesége siratnak.

Egy kis szöke asszony hirtelen belekapaszkodott az ura karjába s könnyet törölt ki a szeméből.

— Leliet, hogy épen talán magyarok voltak, akik kipusztulva őseik hajlékából, elhagyták szép magyar hazájukat s Amerika földjein keresnek maguknak buzakenyeret az elhagyott fűrészporról kevert zabkenyér helyett. Meilött kiköthettek volna az új hazában a tenger adott nekik csöndes szállást, névtelen pihenő sirt.

— Annak is a kazárok az okai — vicsozgatta a fogait az egyik magyar. — A merkantillisták, akik kipusztítanak bennünket a földünkről.

— Ugyan ne beszélj! Sohase volt neked káposztáskerted se — agyarkodott egy merkantillista.

— Nem volt, de lehet. Egyébiránt én a szellemi tőkém után élek. S a magyar föld, a mienk, magyaroké.

— No még megérjük, hogy az Oceán partján kitör az agráriusok és merkantillisták közt a háboru — horkant fel egy okos úr.

— Igen, igen! sóhajtott egy kékszemu hölgy, aki ábrándjait is magával hozta. Az is meglehet, hogy egy ifjunak utolsó óhaját rejti magában, aki elindult messze földre, otthon hagyta édes aráját, minden boldogságát, csak azért, hogy egy boldog házaselet kényelmeit biztosítsa számára, utközben meglepte a vihar és ebbe a palackba rejtette bucsukönyveit.

— Ez igaz lehet — mondá egy márik hölgy s láttam mint szoritja össze ökleit s fenyegeti meg titokban a tengert, aki egy vőlegényt rabolt el az emberiségtől.

— Legyen nyngodt nagyság! Hátha csapodár volt, hiszen a férfiak olyan gon-

szak, nincs azoknak a szavában semmi igaz. Megérdemlette a sorsát, úgy kell neki.

— Bocsánat nagyság, hogy esetleg mi is férfiak vagyunk, egyikünk másikunk talán esetleg férj-jelölt is. Én másként vélekedem.

Bizonyosan pénztáros volt s egy summa pénzel megszökött s most utólérté a nemezsisujtó keze. Ebben a palackban talán pénz is lehet, amelyet visszaküld azoknak, akitől elrabolta.

— Talán épen a zseniális tolvaj, Kecskeméthy Győző.

— Ugyan kérem, hová ragad bennünke fantáziánk gyors taligája. Bizonyos legvalószínűbb, hogy szerencsétlen hajósok vetettek a tengerbe, akik elhagyták a családjukat, feleségüket, gyermekeiket s most így bucsuznak az otthonhagyottaktól.

Ez a gondolat lefegyverezett valamennyiünket. A hölgyek könyveiket szárogatták, mi pedig komor gondolatokba merültünk. Hogyne! hisz egy ismeretlen sírhalom fejfájánál állottunk.

Alig vártuk, hogy a vendéglőbe érjünk. a felbontás ebéd után történt, hogy esetlegi könyhulítás meg ne zavarja ételrendünket.

Leütöttük a palack nyakát s egy finom papirtekercsbe göngyölt rózsaszinű papirost huztunk ki. A szívünk erősen dobogott az izgatottságtól, mikor egyik olvasni kezdte a következő sorokat:

„Tudatjuk mindenkivel szívünk túlradó boldogságát, hogy a mai napon Sóhaj Gizella és Bátor Pál egymással házasságra léptünk. A lakodalmat az Oceán közepén, a hajó fődélzetén tartottuk meg.”

1901. április havában.

Általános elámulás.

Csendes részvét kéretik — dörmögte az egyik férj.

691-910 sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Budapesti IV. kőr. kir. járáshíróságnak 1910 évi Sp. 12103 számú végzése következtében dr. Mérő Gyula ügyvéd által képviselt Weisz és Márkus javára 632 K. 7 f. s jár. erejéig 1910 évi aug. hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 1394 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: üzleti berendezés, bőr és lábbeli áruk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járáshíróság 1910 évi V. 4252 számú végzése folytán 616 kor. 1 fill. hátr. tőkekövetelés ennek 1910 évi márc. hó 25 napjától járó 5^{1/2}% kamatai 1/2% váltódíj és eddig összesen 4 Kor. 40 fill. ár. kifűzés Szécsényben leendő megtartására 1910. évi október hó 27-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi szept. hó 29-én.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

595—910.sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közliré teszi, hogy a Sziráki kir. járásbírósnak 1909 évi Sp. 153/3 számú végzése következtében dr. Gere Jenő ügyvéd által képviselt Gedei Péter javára 645 K. 56 f. s jár. erejéig 1909 évi jul. hó 28-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1582 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, ruha és ágyneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósnak 1910-ik évi V. 388/7 számú végzése folytán 645 kor. 56 f. tőkekövetelés ennek 1909. június hó 15 napjától járó 5% kamatai 1/2% váltódíj és eddig összesen bíróság már megállapított költségek erejéig Pető községben leendő megtartására 1910 évi október hó 20 napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók, ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 szept. hó 30 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Elsőrendű
poroszkőszén és felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Váradí Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

Eladó! must és óborok

VIGH GYULA tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy eladásra bocsátja a szécsényi-kereszti hegyiszlőjében termelt ez évi mustot, valamint az 1903 és 1908. évi termésű óborait, együttvéve mintegy 200 hektoliter, egészben vagy hordónkénti részletekben. — Szület kezdete október hó 3-dn. — A venni szándékozók bővebb felvilágosítást nyerhetnek a helyszínen tartózkodó tulajdonostól október hó 1-től 14-ikéig bezárólag.

Gyermek-vaságy

kitűnő karban levő

eladó!

Cim: a kiadóhivatalban.

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönségnek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu porosz kőszén 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot " " 5 koroná-ért

legalább is kocsi-rakomány vetelnél házhoz szállítva, ajánlanl. Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becses megrendeleseit keri

teljes tisztelettel

Tepper Adolf.

Uj!

vaskereskedes

Uj!

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint valódi „Winter” tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési oikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak es mennyiség szerint kaphatók.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálással teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat keri

tisztelettel KLEIN SAMU vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festék és lack nagy választékban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

SZÉCSÉNYBEN.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árakon.

Allandó nagy ujdonság képes levelező lapokban!

Dizsdoxoz levélpapír- és irodai felszerelésekben nagy raktár.

Magyar királyi dohányáruda.

Szécsényi Hírlap kiadóhivatala.